

Zmiany w sposobie zajmowania się poważnymi grzechami w zborze

Spis treści

Jehowa 'chce, żeby wszyscy zdobyli się na skruchę' 2-4

Jak starsi mogą współpracować z Jehową w 'pomaganiu grzesznikowi, by okazał skruchę'? 5-7

Co, jeśli poważnego wykroczenia dopuścił się ochrzczony małoletni (poniżej 18 roku życia)? 8-13

Co, jeśli grzesznik nie reaguje na wysiłki komitetu zmierzające do udzielenia mu pomocy duchowej? 14-16

◀ Czy starsi powinni starać się spotkać ze wszystkimi wykluczonymi na danym terenie co sześć miesięcy? 17

Jak głosiciele powinni traktować kogoś, kogo usunięto ze zboru? 18, 19

Co z osobami, które wykluczono w przeszłości, może nawet wiele lat temu? 20-22

Jak powyższe wskazówki pogodzić z 2 Jana 9-11? 23

Komitety odwoławcze 24, 25

1. W *Sprawozdaniu Ciąła Kierowniczego nr 2/2024* ogłoszono zmiany w sposobie zajmowania się przez starszych poważnymi grzechami. W tym dokumencie opisano te zmiany i należy je wprowadzić od razu. W ciągu tygodnia po opublikowaniu tego dokumentu grono starszych powinno się spotkać i omówić jego treść. Ponadto materiał ten przeanalizuje ze starszymi nadzorca obwodu podczas następnej wizyty w zborze po ukazaniu się tego dokumentu. Jeśli grono starszych ma pytania dotyczące konkretnej sprawy, powinno napisać do Działu Służby, podając wszystkie

szczególony. W stosownym czasie zmiany te zostaną uwzględnione w zrewidowanych wersjach książek 'Paście' i 'Zorganizowani'.

JEHOWA 'CHCE, ŻEBY WSZYSCY ZDOBYLI SIĘ NA SKRUCĘ'

2. Nasz wspaniały Ojciec, Jehowa, „nie chce, żeby ktokolwiek został zgładzony, ale żeby wszyscy zdobyli się na skruchę” (2 Piotra 3:9). Nic więc dziwnego, że w całej Biblii są wzmianki o tym, jak Jehowa apeluje do grzeszników, by okazali skruchę. Tych, którzy porzucili prawdziwe wielbienie, zachęca do powrotu. Na przykład próbował skłonić do skruchy Kaina (Rodz. 4:6, 7). W zdobyciu się na nią pomógł Dawidowi, gdy ten popełnił poważne grzechy przeciwko Niemu (2 Sam. 12:13). Jehowa do okazania skruchy wielokrotnie zachęcał Izraelitów (Jer. 7:25; Ezech. 33:11). A w Objawieniu 2:21 Jezus tak powiedział o kobiecie imieniem Jezebel: „*Dałem jej czas na skruchę*”. Harmonizuje to ze słowami z Rzymian 2:4, gdzie czytamy, że Bóg w swojej życzliwości próbuje pomóc grzesznikom okazać skruchę.

3. W *Sprawozdaniu Ciała Kierowniczego nr 2/2024* podano uściślone wyjaśnienie trzech fragmentów biblijnych.

1) Zgodnie z 2 Tymoteusza 2:24, 25 komitet złożony ze starszych będzie życzliwie korygował i pouczał grzesznika, żeby pomóc mu zdobyć się na skruchę.

- W komentarzu do sformułowania „nieprzychylnie nastawionych” z 2 Tymoteusza 2:25 w Biblii do studium wyjaśniono: „Grecki odpowiednik tego wyrażenia w tym kontekście odnosi się do ludzi, którzy nie chcą stosować się do nauk chrześcijańskich albo wyraźnie się im sprzeciwiają. *Paweł mógł mieć na myśli m.in. osoby ze zboru w Efezie, które były negatywnie nastawione do rad z Pism lub do ostrzeżeń braci sprawujących przewodnictwo*”. Obecnie może chodzić o braci i siostry w zborze, którzy lekceważą rady biblijne i dopuścili się poważnego wykroczenia.
- W komentarzu do fragmentu „Być może Bóg pozwoli im zmienić sposób myślenia” z 2 Tymoteusza 2:25 w Biblii do studium czytamy: „Lub ,być może

Bóg pozwoli im okazać skruchę'. *Kiedy chrześcijański starszy łagodnie koryguje lub poucza kogoś 'nieprzychylnie nastawionego', może to skłonić tę osobę do okazania skruchy, czyli zmiany sposobu myślenia. (...) Zasługi za to nie można przypisać żadnemu człowiekowi, ale Jehowie, który pomaga błędzącemu chrześcijaninowi w dokonaniu tej ważnej zmiany. Dalej Paweł wspomina o niektórych wspaniałych rezultatach okazania skruchy. Pomaga ona grzesznikowi 'dokładniej poznać prawdę, opamiętać się i wyrwać z siideł Diabła' (2Tm 2:26)".*

- 2) W myśl 1 Koryntian 5:13 tego, kto nie chce okazać skruchy, trzeba usunąć ze zboru. Jednak komitet nadal będzie próbował pomóc takiej osobie dostrzec potrzebę powrotu i postara się po kilku miesiącach znowu z nią spotkać.
- 3) Uściślono też zrozumienie słów z 2 Jana 9-11, które jak wyjaśniono, odnoszą się zwłaszcza do odstępców i innych osób, które aktywnie propagują złe postępowanie, a nie do wszystkich, których usunięto ze zboru.
4. Przeanalizujemy dokładniej, jak te uściślenia wpływają na sposób, w jaki należy postępować z grzesznikami w zborze.

JAK STARSI MOGĄ WSPÓŁPRACOWAĆ Z JEHOWĄ W 'POMAGANIU GRZESZNIKOWI, BY OKAZAŁ SKRUCHĘ'?

5. Kiedy chrześcijanin popełni poważny grzech, potrzebuje pomocy starszych, żeby mógł naprawić więź z Jehową i odzyskać zdrowie duchowe (Izaj. 1:18, 19). Zanim grono starszych powoła komitet mający spotkać się z grzesznikiem, powinno ustalić, czy jest ku temu mocna podstawa (sfl rozdz. 12, ak. 1-40).

6. Podczas spotkania z chrześcijaninem, który dopuścił się poważnego wykroczenia, komitet ma na celu *'pomóc grzesznikowi okazać skruchę'* (Rzym. 2:4). Komitet może uznać za stosowne spotkać się z grzesznikiem więcej niż jeden raz, by poruszyć jego serce. Dzięki temu dana osoba będzie miała czas, żeby zrozumieć wagę swojego wykroczenia i to, jak ono wpłynęło na jej więź z Jehową, oraz — co ważne — okazać skruchę i prosić Jehowę o przebaczenie (Ps. 51:1-4; Prz. 28:13). Ponadto gdy komitet

spotka się z grzesznikiem więcej niż jeden raz, będzie mógł sproszyć poruszyć jego serce wersetami biblijnymi.

7. Dzięki umiejętnemu posługiwaniu się Biblią komitet powinien postarać się trafić grzesznikowi do serca i pomóc mu okazać skruchę. Jeśli dzięki wysiłkom starszych Jehowa pozwoli danej osobie zdobyć się na skruchę, jest to powód do radości (Łuk. 15:7; 2 Tym. 2:25; 2 Piotra 3:9). W takich wypadkach na grzesznika będą tymczasowo nałożone odpowiednie ograniczenia. Jeśli wykroczenie stało się lub przypuszczalnie stanie się szeroko znane, można podać w zborze krótkie ogłoszenie o upomnieniu. Ograniczenia należy uważać za coś przejściowego i bezzwłocznie je uchylać, w miarę jak dana osoba odzyskuje zdrowie duchowe. Oczywiście w wypadku niektórych wykroczeń — takich jak wykorzystanie dziecka, odstępstwo czy podstępne zakończenie małżeństwa — ograniczenia będzie trzeba utrzymać znacznie dłużej (*sfl* rozdz. 12, ak. 10-12; rozdz. 14, ak. 22-24). Tak czy inaczej starsi zapewnią takiej osobie opiekę pasterską, żeby mogła wyprostować swoje ścieżki.

CO, JEŚLI POWAŻNEGO WYKROCZENIA DOPUŚCIŁ SIĘ OCHRZCHONY MAŁOLETNI (PONIŻEJ 18 ROKU ŻYCIA)?

8. Kiedy poważne wykroczenie popełnił ochrzczony małoletni, spotka się z nim w obecności jego chrześcijańskiego(-ch) rodzica(-ów) lub opiekuna(-ów) prawnego(-ych) dwóch starszych (nie komitet). Starsi będą przejawiać cierpliwość, starając się z pomocą rodziców zrozumieć nastawienie małoletniego. Dowiedzą się również, jakie kroki poczynili rodzice, żeby pomóc swojemu dziecku.

9. Jeśli małoletni przejawia właściwe nastawienie i pozytywnie reaguje na pomoc rodziców, dwaj starsi mogą uznać, że nie ma potrzeby, by małoletni i jego chrześcijański(-cy) rodzic(e) lub opiekun(owie) prawny(-i) spotkali się z komitetem. Starsi będą okresowo kontaktować się z rodzicami, aby się upewnić, że małoletni otrzymuje potrzebną pomoc duchową.

10. Jeżeli wykroczenie małoletniego stało się lub przypuszczalnie stanie się szeroko znane, można podać w zborze następujące krótkie ogłoszenie: „Starsi zajęli się

sprawą [imię i nazwisko osoby]”. Dwaj starsi mogą też nałożyć na daną osobę jakieś tymczasowe ograniczenia — na przykład nie będzie mogła odpowiadać na zebraniach oraz przedstawiać zadań ćwiczeniowych na zebraniu w tygodniu. W miarę odzyskiwania przez nią zdrowia duchowego dwaj starsi powinni bezzwłocznie uchylić te tymczasowe ograniczenia.

11. Jeśli mimo pomocy ze strony dwóch starszych i chrześcijańskiego(-ch) rodzica(-ów) lub opiekuna(-ów) prawnego(-ych) małoletni dalej będzie źle postępował, to z małoletnim i jego chrześcijańskim(i) rodzicem(-ami) lub opiekunem(-ami) prawnym(i) spotka się komitet. Jeżeli małoletni nie okaże skruchy, zostanie usunięty ze zboru.

12. **Co z małoletnimi, którzy obecnie są wykluczeni?** Komitet, który był zaangażowany w wykluczenie, może się spotkać z małoletnim i jego chrześcijańskim(i) rodzicem(-ami) lub opiekunem(-ami) prawnym(i), żeby zobaczyć, jak sobie radzi. Jeśli małoletni zerwał z grzesznym postępowaniem i przejawia właściwe nastawienie oraz pozytywnie reaguje na pomoc rodzica(-ów) lub prawnego(-ych) opiekuna(-ów), można podać ogłoszenie, że małoletni został przyłączony. Starsi nałożą na niego tymczasowe ograniczenia — na przykład nie będzie mógł odpowiadać na zebraniach oraz przedstawiać zadań ćwiczeniowych na zebraniu w tygodniu. Następnie dwaj starsi z tego komitetu będą obserwować postępy duchowe małoletniego, żeby stosownie do nich można było uchylić ograniczenia. Jeśli małoletni jest odstępca lub propaguje złe postępowanie, komitet nie spotka się z nim i jego chrześcijańskim(i) rodzicem(-ami) lub opiekunem(-ami) prawnym(i). Jeśli małoletniego wykluczył komitet z innego zboru, starsi powinni się trzymać wskazówek z książki *‘Paście’*, rozdział 19, akapity 13-16.

13. **Co z osobami, które zostały wykluczone jako małoletnie, ale obecnie są już dorosłe?** Takie osoby mogą odwiedzać starsi, gdy starają się dotrzeć do wykluczonych (zob. akapit 17).

CO, JEŚLI GRZESZNIK NIE REAGUJE NA WYSIŁKI KOMITETU ZMIERZAJĄCE DO UDZIELENIA MU POMOCY

DUCHOWEJ?

14. Nie każdy, kogo Jehowa próbował doprowadzić do skrucy, reagował na to pozytywnie. Podobnie grzesznik może nie zareagować na wysiłki komitetu zmierzające do udzielenia mu pomocy duchowej.

15. „*Usuniecie niegodziwego spośród siebie*” (1 Kor. 5:13). Nieokazującego skrucy grzesznika trzeba usunąć ze zboru. Kiedy jednak starsi informują o tym daną osobę, nie powinni zostawić jej bez żadnej nadziei. Wyjaśnią jej, jakie kroki może poczynić, żeby można ją było przyjąć z powrotem w zborze. Jeżeli dana osoba nie jest odstępcą ani nie propaguje czynnie złego postępowania, to dodatkowo ją poinformują, że chcieliby znowu się z nią spotkać za *trzy miesiące*, by ustalić, czy zmieniła nastawienie. W niektórych wypadkach, ale nie we wszystkich, komitet może stwierdzić, że jest podstawa, by w tym czasie przyłączyć daną osobę. Z drugiej strony jeśli nie zmieniła ona nastawienia lub jeśli potrzebny jest dodatkowy czas (zob. informacje na temat szczególnej ostrożności, podane w akapicie 16), starsi postarają się spotkać z nią co *sześć miesięcy*, o ile wyrazi na to zgodę — chyba że wcześniej poprosi o przyłączenie. Na takich wizytach starsi mogą pomodlić się z daną osobą oraz serdecznie zachęcić ją do okazania skrucy i powrotu.

16. **Ostrożność.** Osobę okazującą skrucę należy przyłączyć bezzwłocznie, jednak w wypadku takich grzechów, jak wykorzystanie dziecka, odstępstwo i podstępne zakończenie małżeństwa trzeba zachować szczególną ostrożność (2 Piotra 2:9, 10). Starsi muszą chronić trzodę (Jana 10:11-13).

CZY STARSI POWINNI STARAĆ SIĘ SPOTKAĆ ZE WSZYSTKIMI WYKLUCZONYMI NA DANYM TERENIE CO SZEŚĆ MIESIĘCY?

17. Tak, jeśli dana osoba jest gotowa się spotkać. Jak wspomniano powyżej, na takich wizytach starsi mogą pomodlić się z daną osobą oraz serdecznie zachęcić ją do okazania skrucy i powrotu. Rzecz jasna nie ma to zastosowania do osób, które są jawnymi odstępcami lub aktywnie propagują złe postępowanie. Jest to zmiana

JAK GŁOSICIELE POWINNI TRAKTOWAĆ KOGOŚ, KOGO USUNIĘTO ZE ZBORU?

18. Kiedy ktoś zostaje usunięty ze zboru, *'przestajemy utrzymywać kontakty'* z taką osobą, *'nawet z nią nie jadamy'* (1 Kor. 5:11). Jeśli jednak dana osoba przychodzi na zebrania zborowe, to jak wyjaśniono i pokazano w *Sprawozdaniu Ciała Kierowniczego nr 2/2024*, głosiciel może zgodnie ze swoim wyszkolonym na Biblii sumieniem zdecydować, czy krótko przywita na zebraniu osobę wykluczoną, czy nie.

19. Chrześcijanin może też postanowić, że osobę wykluczoną — na przykład krewnego, kogoś, z kim kiedyś studiował Biblię, lub dawnego przyjaciela — zaprosi na zebranie.

CO Z OSOBAMI, KTÓRE WYKLUCZONO W PRZESZŁOŚCI, MOŻE NAWET WIELE LAT TEMU?

20. Niektóre osoby wykluczone wiele lat temu mogą nawet nie pamiętać powodu swojego wykluczenia. Już dawno temu mogły porzucić złe postępowanie. Inni mogą nadal być uwikłani w jakąś formę zła. Jeśli dana osoba nie jest jawnym odstępcą ani nie propaguje aktywnie złego postępowania, starsi mogą ją odwiedzić. Na takich wizytach proponują, że się z nią pomodlą, i serdecznie ją zachęcą, by okazała skruchę i wróciła do zboru.

21. Jeśli jakaś osoba jest poza zbozem od dłuższego czasu, niewątpliwie bardzo osłabła duchowo. Dlatego jeśli wyrazi zgodę, starsi mogą zadbać o to, żeby starszy lub wykwalifikowany sługa pomocniczy prowadził z nią kurs biblijny, zanim jeszcze zostanie przyłączona. Do prowadzenia takiego kursu z wykluczoną kobietą można wyznaczyć dojrzałą siostrę. Postanowienie to obejmuje osoby, które mogą jeszcze być uwikłane w jakąś formę zła, ale chcą skorzystać z pomocy, by okazać skruchę. Oczywiście dana osoba musi chcieć wrócić do zboru, a zorganizowaniem takiego kursu *zawsze* zajmą się starsi.

22. Przy ustalaniu, jak pomóc wykluczonym okazać skruchę, starsi zamiast ustalać wiele reguł, powinni kierować się zasadami biblijnymi.

JAK POWYŻSZE WSKAZÓWKI POGODZIĆ Z 2 JANA 9-11?

23. W 2 Jana 9-11 podano przestrożę przed pewnym kalającym wpływem: „Jeżeli ktoś przychodzi do was, ale nie przynosi tej nauki, nie przyjmujcie go do domu ani go nie witajcie”. Kogo chrześcijanie powinni unikać? Jak wskazuje kontekst, chodzi o każdego, „kto się wysuwa naprzód i nie trzyma się nauki”. Dlatego dotyczy to odstępców i tych, którzy aktywnie propagują złe postępowanie. Takich osób nie będą witać poszczególni chrześcijanie, nie będą ich odwiedzać starsi ani nie będzie się ich zapraszać na chrześcijańskie zebrania.

KOMITETY ODWOŁAWCZE

24. W *Sprawozdaniu Ciała Kierowniczego nr 2/2024* nie ujęto poniższej zmiany dotyczącej komitetów odwoławczych.

25. **Co, jeśli grzesznik daje dowody szczerej skruchy dopiero na spotkaniu z komitetem odwoławczym?** Jeśli *zarówno* pierwszy komitet, jak i komitet odwoławczy są zgodne co do tego, że grzesznik okazał szczerą skruchę *na spotkaniu z komitetem odwoławczym*, może zostać w zborze. Jest to zmiana w stosunku do tego, co napisano w książce *'Paście'*, rozdziale 17, akapicie 7, punkcie 2. Komitet odwoławczy spotka się z daną osobą tylko raz.